

801—802 perfidiae culpas in vestram peccaverunt auctoritatem, laudabili pietate perdonare potuistis, ignosce infelicitati nostrae secundum piissimam sanctissime mentis vestrae nobilitatem. Quam semper agnovi in animo sapientiae vestrae mirabiliter vigere; et sicut David patrem Christi laudatum legimus in misericordiae magnitudine et aequitate iudiciorum, ita vestram beatitudinem semper in his meritorum titulis laudabilem atque 5 praedicabilem Christo donante esse cognovimus.

Omnipotens Deus pater per unicum filium suum dominum nostrum Iesum Christum in spiritu paraclito omni benedictione et sapientia cor beatitudinis vestrae inluminet, repleat atque laetificet nobilissimeque proli vestrae perpetuam, in salutem populi christiani, prosperitatem perdonare dignetur, domine desiderantissime optime atque 10 augustissime pater patriae.

Floreat et vigeat sophia virtute triumphis
Rex David, magnum magnus in orbe decus.

250.

Alcvinus monachis Fuldensibus et pallium ad sancti Bonifatii corpus et cartulam missalem mittit; eosque cohortatur, ut virtuti studeant neve Baugulfum abbatem molestant. 15 Responsum postulat. 801—802.

Cod. H fol. 55—57'.

Edd. F 192, J 186. — Migne col. 382.

SANCTISSIMIS NOBISQUE CUM OMNI CARITATE COLENDIS FRATRIBUS SANCTI BONEFATII¹,
PATRIS ET PROTECTORIS NOSTRI, HUMILIS LEVITA ALCHVINUS AETERNAE BEATITUDINIS IN 20
CHRISTO SALUTEM.

Memor dulcissime dilectionis vestrae, qua me benignissime cum omni gaudio olim suscepistis, et quantum tunc laetatus sum in praesentia vestra, tantum nunc torquetur animus in absentia; quaerens videre quos amat et habere praesentes quos diligit. Sed quia hoc carnalibus non est concessum oculis, fiat spiritali praesentia per- 25 petua dilectio, quia caritas, quae deseri potest, numquam vera fuit².

Quapropter tendamus ad illam, quae numquam finem habitura est, in qua beata aeternitas est et aeterna beatitudo. Ut ad hanc pervenire mereamini, nullus labor vos terreat, nullae saeculi huius blanditiae retrahant. Sed semper illius amor ardeat in
Luc. 24, 13, 15. cordibus vestris, qui tertius in via comes apparuit duobus discipulis, qui, sublato 30
ib. 31, 32. eo^a ab eorum oculis carnalibus dixerunt: 'Nonne cor nostrum ardens erat, dum loqueretur in via et aperiret nobis scripturas? In litteris sanctorum patrum quaeramus illum, quem illi necdum docti in scripturis intellexerunt. Modo aperta sunt omnia,
ib. 24, 45. modo ipse aperuit sensum, de quo dictum est: 'Tunc aperuit illis sensum, ut intel-
gerent scripturas'. Nunc evangelica veritas toto resplendet in orbe; nunc prophetarum 35
enigmata sole lucidius fulgent in ecclesiis Christi. Hanc lucem^b veritatis tota^c anima sectamini et Christum intellegite; in illa Christum amate, Christum sequimini, quate-
nus eius vestigiis sacratissimis inhaerentes vitam aeternam^d in eius sanctissima prae-
sentia habere mereamini.

1. Cor. 16, 58. Memores apostolici mandati dicentis: 'Fratres, stabiles estote et immobiles, in 40
opere Domini semper; scientes, quod labor vester non est inanis in Domino', stabiles

250. ^a) sublato eo *scripsit J. pro* sublatus *H.* ^b) luce *H.* ^c) toto *H.* ^d) vita aeterna *H.*

1) Cf. V. Alcvinus c. 11 (SS. XV, 191): velle se significavit regi Karolo saeculum relinquere, postu-
lans licentiam apud sanctum Bonifacium monasticam vitam secundum regulam sancti Benedicti ducere
(sc. a. 796). 2) S. Hieronymi ep. 3 (Opp. ed. Vallarsius I, 13): Amicitia, quae desinere potest, vera 45
numquam fuit, cf. supra p. 49. 337. 353.